

Besvarelse (9/9 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Socialstyrelsen har medio august måned dette år foretaget et rundspørge til 14 kommuner (herunder de store) vedrørende praksis for tildeling af forhøjet hjælp til boligudgifter til modtagere af hjælp efter bostandslovens § 37, stk. 4, jfr. § 43, stk. 3, 2. punktum.

Undersøgelsen viser, at de større kommuner som udgangspunkt anvender retningslinier, hvorefter modtagere af § 37, stk. 4-hjælp ud af underholdsbeløbet skal afholde boligudgifter med 35 pct. og 25 pct. for henholdsvis enlige og ægtepar, svarende til 1.087 kr. og 1.168 kr.

Overstiger boligudgiften (= bruttohuslejen, der omfatter alle udgifter, fratrukket boligsikring, lejeindtægter m.v.) disse beløb, forhøjes hjælpen tilsvarende.

I de mindre kommuner er der tale om et lidt lavere ydelsesniveau. Der er dog i øvrigt en vis variation i praksis fra kommune til kommune.

Danmarks Statistik har i kvartalsstatistikken indhentet oplysninger om udgifterne til boligtillæg. Der henvises herved til svaret på spørgsmål nr. S 1611.

Kommunernes Landsforening har på baggrund af en stikprøve i 18 kommuner oplyst, at det gennemsnitlige boligtillæg pr. måned udgør 560 kr. Kommunernes Landsforening har til ministeriet oplyst, at det gennemsnitlige laveste og højeste boligtillæg udgør henholdsvis 266 kr. og 1.310 kr. om måneden.

Spm. nr. S 1615

Til *udenrigsministeren* (29/8 83) af:

Pelle Voigt (SF):

»Vil Danmark støtte den rumænske præsident Ceausescus forslag om, at NATO udsætter sin opstilling af nye atomraketter et år og Sovjetunionen samtidig begynder en ensidig nedrustning af sine mellemdistanceraketter, så nedrustningsforhandlingerne i Genève kan føre til, at opstillingen af nye amerikanske mellemdistanceraketter undgås?«

Begrundelse

Præsident Ceausescus forslag ligger helt på linie med Danmarks udenrigspolitik som fastlagt af folketingets flertal i den motiverede

de dagsorden af 26. maj 1983. Derfor må man forvente en klar dansk opbakning omkring Rumæniens initiativ. Det rumænske udspil er et eksempel på, at selv et lille land trods medlemskab af en af de store militærblokke kan optræde med en udenrigspolitisk selvstændighed, som også Danmark burde lære af.

Besvarelse (6/9 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan henvise til mit svar af 2. september 1983 på spørgsmål nr. S 1597 fra folketingsmedlem Steen Folke.

Spm. nr. S 1616

Til *udenrigsministeren* (29/8 83) af:

Steen Folke (VS):

»Hvordan kan udenrigsministeren udtale, at det er helt forkert at begynde at tale om en forlængelse af forhandlingerne om atomnedrustning i Genève, når folketinget har pålagt regeringen at fremføre, at Vesten bør være indstillet på om nødvendigt at forlænge forhandlingsperioden?«

Begrundelse

I radioavisen den 27. august kl. 18.30 sagde udenrigsminister Ellemann-Jensen om Genèveforhandlingerne mellem USA og USSR om INF-våben bl.a.: »Det er helt forkert... at begynde at tale om en forlængelse af forhandlingerne«. Citatet er muligvis ikke 100 pct. ordret, men i hvert fald meget tæt ved. Meningen var i hvert fald ikke til at misforstå. Det ordrette citat bedes anført i svaret.

I betragtning af regeringens passivitet og dobbeltspil i denne sag er udtalelsen måske ikke særlig overraskende. Men den er i hvert fald et meget klart udtryk for, at regeringen blæser på folketingets vedtagelse af 26. maj i år eller i hvert fald fortolker den så indskrænket, at det bringer Erasmus Montanus i erindring. Dagsordenen af 26. maj pålagde som bekendt bl.a. regeringen at fremføre følgende: »Vesten bør være indstillet på om nødvendigt at forlænge forhandlingsperioden vedrørende INF med fastsættelsen af en ny tidsfrist.«